

og aflysninger af uddannelser med deraf følgende gener for virksomheder, deltagere og uddannelsesinstitutionerne. Det er derfor i stk. 3, foreslået, at udbuddet reguleres i forhold til efterspørgslen, som den er konstateret ved reel eller forventet aktivitet inden for et fastlagt geografisk område, typisk defineret som et eller flere amter. Der skal dog til hver godkendt uddannelsesplan være mindst en godkendt udbyder. Derved sikres hensynet til uddannelser, der traditionelt udbydes sjældent og derfor har en lav aktivitet.

Reguleringen af udbud i forhold til aktiviteten foreslås som hidtil gennemført i tilknytning til, at en uddannelsesplan godkendes som arbejdsmarkedsuddannelse. Ved revision af en eksisterende uddannelsesplan, der ønskes godkendt for en ny periode, foreslås den gennemførte aktivitet på uddannelsen benyttet som udgangspunkt for godkendelser.

I forbindelse med godkendelse af nye uddannelsesplaner, kan ovennævnte procedure ikke anvendes, da aktiviteten ikke er kendt.

Der fastsættes i stedet en minimumsaktivitet for de første 12 måneder efter planens godkendelse. Den fastlagte aktivitet skal være afholdt inden for perioden, for at et uddannelsessted kan beholde en godkendelse.

Flere uddannelser kan i dag udbydes af mere end et skolesystem. Denne dobbeltdekning har været med til at skabe overlap mellem uddannelsesstederne, den har gjort udbudet mindre overskueligt, den har spredt ressourcer og kvalifikationer mellem flere uddannelsessteder, og den har betydet aflysninger af uddannelser, fordi der ikke har været deltagere nok til at danne hold på de enkelte uddannelsessteder. Det foreslås derfor, at der som udgangspunkt alene gives tilladelse til at udbyde en uddannelse inden for et skolesystem. Udgangspunktet kan fraviges f.eks. af hensyn til en bestemt uddannelses hidtidige tilhør på f.eks. både AMU-centre og erhvervsskoler. Begge uddannelsesinstitutioner kan tænkes at opfylde alle krav til godkendelse og have investeret i udstyr og lærekrafter, og i disse tilfælde vil hovedprincippet derfor blive fraveget.

Til § 18

Bestemmelsen giver adgang til, at arbejdsministeren kan godkende udbud af forsøgsplaner, der alene giver adgang til afholdelse af et bestemt antal uddannelser over en given periode. Et uddannelsessted, der har været godkendt efter § 18, skal godkendes efter § 17, når den egentlige uddannelsesplan godkendes.

Til § 19

Med forslaget til § 19 sikres det, at der kan føres tilsyn med, at uddannelserne gennemføres efter de fastsatte mål og rammer, og dermed lever op til den forudsatte kvalitet.

Til § 20

En forudgående Individuel Kompetenceafklaring efter § 3, nr. 3, er i visse tilfælde en væsentlig forudsætning for, at den enkelte deltager får et optimalt udbytte af en arbejdsmarkedsuddannelse. Den Individuelle Kompetenceafklaring kan derfor med fordel udbydes af det uddannelsessted, der står foran at modtage den pågældende deltager. Det er derfor foreslået, at alle uddannelsessteder, der kan udbyde en arbejdsmarkedsuddannelse, jf. § 17, automatisk er godkendt til at udbyde Individuel Kompetenceafklaring.

Til § 21

§ 21, stk. 1, giver arbejdsministeren adgang til at suspendere eller tilbagekalde en godkendelse til at udbyde uddannelser efter §§ 17 og 18. Efter de gældende regler kan arbejdsministeren alene gribe ind over for en godkendt udbyder ved at tilbagekalde godkendelsen. Ved at give arbejdsministeren adgang til at suspendere en tilladelse indføres der en mulighed for at stille udbudet i bero, medens der foregår undersøgelse af de omstændigheder, der har ført til, at den pågældende udbyders forhold skal vurderes.

Efter bestemmelsen kan arbejdsministeren desuden flytte en godkendelse fra et uddannelsessted til et andet, ligesom arbejdsministeren kan påbyde et AMU-center at udbyde en konkret uddannelse for at tilgode se en eventuel spredning af udbudet eller et konkret behov.

Til § 22

§ 22 giver private udbydere af uddannelse eller uddannelsesinstitutioner, der ikke har erfaring med at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser, adgang til at indgå aftale med en godkendt udbyder, om at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser.

Der lægges vægt på, at aftaler mellem en godkendt udbyder og et andet uddannelsessted - en uddannelsesinstitution eller privat udbyder - om udbud efter § 22 kun kan indgås, hvis der er et arbejdsmarkedsbestemt behov for at udvide udbudet af uddannelsen.

Det er af hensyn til sikring af kvaliteten bestemt, at arbejdsministeren skal godkende aftaler med private udbydere, inden uddannelsen må udbydes.